

Natuurkunstpark

2021

SIGNALEN

Natuurpark Lelystad
Odeonpark Almere

Kunstenaars Vereniging Flevoland - www.flevokunst.nl

pag. 4	Rob van den Broek
pag. 5	Marisja van Weegberg
pag. 6	Ingrid Slaa
Pag. 7	Myriam Weisz
Pag. 8	Marja Thijssen
Pag. 9	Wendela van Lynden
Pag. 10	Linde Gadellaa
Pag. 11	Gonny Geurts
Pag. 12	Michel Bongertman
Pag. 13	Jeannette Meijer
Pag. 14	Wil vom Kothen
Pag. 15	Wil vom Kothen
Pag. 16	Sonja Rosing
Pag. 17	Sonja Rosing
Pag. 18	Sietse van der Wal
Pag. 19	Hein Walter
Pag. 20	Ninette Koning
Pag. 21	Mira Ticheler
Pag. 22	Mannie Krak
Pag. 23	Mariël Bisschops
Pag. 24	Annette Sieger
Pag. 25	Annette Sieger
Pag. 26	Collin de Bruin
Pag. 27	Els Franken
Pag. 28	Peter Koelman
Pag. 29	Wilma Klaver
Pag. 30	Marianne Alting Brooijmans
Pag. 31	Stieneke Oeverbeek
Pag. 32	Marianne Alting Brooijmans
Pag. 33	Stieneke Oeverbeek
Pag. 34	Alice Bunt
Pag. 35	Ailyne Stein
Pag. 36	Floor Schothorst
Pag. 37	Gerrie Ruijs
Pag. 38	Collin de Bruin
Pag. 39	Ninette Koning
Pag. 40	Marijke Bolt
Pag. 41	Wijnanda Heslinga
Pag. 42	Leontien Gaassenbeek
Pag. 43	Trudie Canwood
Pag. 44	Danika van Kaathoven
Pag. 45	Hein Walter
Pag. 46	Alina Alieva
Pag. 47	Gonny Geurts
Pag. 48	Christian Wisse
Pag. 49	Irma van Zijl
Pag. 50	Paul Roelofs
Pag. 51	Marcel de Boer

Natuurkunstpark 2021 werd ondersteund door de gemeente Lelystad, Cultuurfonds Almere en Het Flevo-landschap. In Almere waren we te gast bij de woningbouwverenigingen Ymere en De Alliantie. Elly Linzel, gebiedsregisseur van het Odeonpark, heeft ons geholpen bij het zoeken naar bewoners die mee wilden doen.

Het thema was Signalen.

Natuurkunstpark vond voor het eerst plaats op twee locaties: dertig kunstwerken in Natuurkunstpark Lelystad en twintig in het Odeonpark in Almere, in de twee binnentuinen van de studentenwoningen aan de Odeonstraat. In Almere werden de deelnemende kunstenaars gekoppeld aan een bewoner om samen te onderzoeken hoe het thema kon worden ingevuld.

In deze catalogus hebben de werken in Natuurpark Lelystad een zwarte achtergrond en de werken in het Odeonpark een witte.

Organisatie:

Michel Bongertman en Hein Walter

Fotografie en teksten: Hein Walter

www.flevokunst.nl

VOORWOORD

In 2005 organiseerden de kunstenaars van Kunstenaars Vereniging Flevoland voor het eerst een kunstroute door Natuurpark Lelystad. Op zondag 4 juli 2021 openden ze Natuurkunstpark voor de zeventiende keer. Veel Lelystedelingen kijken daar ieder jaar weer naar uit.

De kunstenaars reageren met kunstwerken op maatschappelijke bewegingen en ook dit jaar pakten ze breed uit, letterlijk en figuurlijk: er was een waaier van onderwerpen en stijlen, er was weer tekst en beeld én ... de kunstenaars sloegen een brug van Lelystad naar Almere. Naast een bijdrage vanuit de gemeente Lelystad kreeg KVF subsidie van Cultuurfonds Almere, zodat ze ook in Almere een deel van de kunstwerken konden laten zien. Ze hebben gekozen voor het Odeonpark, de plek waar nu gekleurde starterswoningen staan, maar waar bij vele Almeerders de herinnering aan Museum de Paviljoens nog levend is.

KVF kiest jaarlijks een thema met een maatschappelijk belang. Dit jaar was het thema *Signalen*. In totaal – in Lelystad en Almere – ging het om vijftig kunstwerken van negenendertig verschillende kunstenaars: tien ruimtelijke werken en veertig kijkkasten

(50 x 50 x 25 cm), waarvan twintig in het Odeonpark.

Signalen. Waarom dit thema? Als je denkt aan grote gebeurtenissen in de geschiedenis, dan zijn er in de jaren ervoor signalen aan te wijzen die wezen op iets heftigs. Met de wijsheid achteraf kun je bijvoorbeeld stellen dat de Tweede Wereldoorlog in 1933 al aangekondigd werd, of zelfs eerder. De wijsheid vooraf hebben we natuurlijk nooit, maar zien en voelen we op dit moment signalen van iets dat staat te gebeuren? Op het gebied van klimaat, de techniek, medisch, sociaal vlak? Dat is de vraag die de kunstenaars zichzelf stelden. De kunstenaars die in Almere meededen, werden gekoppeld aan een bewoner. Ze gingen in gesprek over de tijd van nu; wat houdt ons bezig? Zijn we bang voor de toekomst, of maken we ons niet druk en zien we wel?

Op zondag 4 juli was de opening in Natuurpark Lelystad. Een week later, op zondag 11 juli, 14.00 uur, was de opening in het Odeonpark.

Ook dit jaar werden er weer ansichtkaarten gemaakt (van de ruimtelijke werken en ook een deel van de kijkkasten). Ook dat is inmiddels een traditie.

Klankkleur

Het hout van de boom
De streling van de wind

Het waait, het zingt
beweegt en begint

Rob van den Broek

‘Overbrengen van ‘t één naar ‘t ander’ is de titel van dit werk. De vorm springt speels over van de voorkant naar de achterkant, grijpt als het ware door het kunstwerk heen. Alles lijkt anders en vreemd, maar in de kern zijn we één. Het werk springt ook terug in de tijd: in 2020 maakte Marisja een werk waarin de vorm van een haas de overbrugging maakte naar de vorm van een theepot.

Marisja van Weegberg

wijs

Hierheen die kant zo
en zus en omgeleid

geduld verwar verzand
bewust dus voorbereid

gewezen het verkeerde
been en weer onthand

Ingrid Slaa

‘Beschermeilige van de bomen’ is de titel van dit werk. Het doet denken aan Mariabeeldjes, die ons doen herinneren aan de Mariaverschijningen in Lourdes. De verschijning in Natuurpark Lelystad is de heilige die opkomt voor de bomen, het bos, de natuur, en die ook opkomt uit de natuur, vanuit oude takken van een oerboom, zoals Yggdrasil er een is. Ze maant ons, waarschuwt ons. Ze doet dat zwijgend, maar wie daar open voor staat, voelt haar kracht, de immense kracht van de natuur.

Myriam Weisz

Exodus

Bonte stoet droefheid
door houtroof verjaagd

tropische schepsels –
capibara, toekan, leguaan –

van land beroofd
in zee gevluht

Laat ze hier komen
Laat ze hier gaan

Marja Thijssen

De titel van dit werk is 'Hoezo?!'
De winkels liggen vol met blikjes en helaas zien we ze ook als afval terug op straat en in de natuur. Dan zijn het eenlingen. In dit kunstwerk zijn de blikjes georganiseerd. Een organische vorm van aan elkaar zittende blikjes lijkt uit de boom te kruipen of te druipen. Hebben we als wegwerpmatschappij een monster geschapen? Als je dichterbij komt, zie je ook jezelf in de spiegel en word je op het feit gedrukt: de maatschappij, dan zijn we allemaal, ook jij.
Dat onze welvaartsmaatschappij zo werkt, dat weten we inmiddels. Maar hoezo?! Waarom zou een mens afvalmonsters willen creëren?

Wendela van Lynden

De makkelijke weg

Pas op alert denk na
want dit misschien of dat

en wacht wie weet
je afziet van het pad

de omweg die je pakt
daar iets ontdekt van wat

Linde Gadellaa

Op de provinciale wegen worden we gewaarschuwd met emoticons, gezichtjes die lachen of niet. Is je snelheid oke, dan wordt er tegen je gelachen. 'Praten met kleur en beeld', is de titel van dit werk, en zo doen we dat tegenwoordig ook. De weg die we gaan is de weg naar het geluk, de smiley, naar happiness! De provinciale weg staat ook voor de levensweg. Die weg naar het geluk zoeken we allemaal, maar links en rechts lonken de uitdagingen. Het paarse kwaad waarbij we alles riskeren en vaak ook alles verliezen (dan steekt het leven de tong naar je uit) en de sleur waarbij we behouden wat we hebben en niet durven vragen om meer. En alles daartussen.

Gonny Geurts

Hippocampus erectus

Staafe plastic
Lastpaard onmacht

Trotseert het braaksel
van vooruitgang

Michel Bongertman

‘Wenkend perspectief’, zo noemde Jeannette haar werk. Jeannette houdt zich in haar werk bezig met de schoonheid van het verval. Natuurlijk, alles vervalt een keer, vroeger of later, het is de kunst om de tegenbeweging waar te nemen! In het uit elkaar vallen, de roest en in de verbrokkeling neemt de schoonheid toe. Wie oog heeft voor die pracht en die ontwikkeling, die laat zich graag wenken. Daarbij, niet alles is maakbaar. Het is beter mee te gaan in de ontwikkeling dan terug te verlangen naar wat eens was. De kleur blauw staat voor de ruimte die uitnodigt, het nieuwe perspectief.

Jeannette Meijer

De Oorsprong

Vanuit en terug naar de natuur

Ik wil mijn lichaam
graag voor jou onthullen

niets voor te schamen
alles te verhullen

Wil vom Kothen

We bestellen wat af. Dagelijks vindt er een giga doos-verhuizing plaats. De snelheid waarmee ons verlangen bevredigd moet worden, neemt daarbij ook steeds meer toe. Vandaag besteld, vandaag ontvangen!

'Post-Cultuur' heet dit werk. Een kijkdoos met een knopje waarmee ons visueel verlangen kan worden gestild. Als we kijken, dan zien we een soort sciene fiction filmzaal - we gluren naar het publiek dat kijkt naar een film. In onze bestel-maatschappij raken we meer en meer op afstand van ons eigen nu; we kijken naar mensen die iets beleven, in plaats van dat we zelf ons eigen avontuur beleven.

Wil vom Kothen

ODE aan de gevallen boom

Ik wil je danken voor het hout,
je bast en takken, prachtig loof.

Ik wil je danken voor je schaduw
in de zomer, bladerkoelte,

de beschutting in de kou,
bescherming tegen harde wind.

Je bent zo jong, je bent zo oud;
tijdloos, machtig, sprookjesachtig.

Ik wil je danken voor de schone lucht,
de zuurstof die je gaf, mijn adem,

de vruchten die we van je plukten,
de kleuren die ik heb ervaren.

Ik wil je danken voor die keren
dat je troost gaf, voor de rust

en stilte om je heen, de kalmte
die mijn hartslag deed bedaren.

Sonja Rosing

We zijn 'all one', we zijn één met de natuur, een met de kosmos, met de samenleving, met anderen, een met alles wat je maar kan bedenken. De stilte van de natuur is de beste plek om die eenheid te ervaren. En dat doet Sonja ook vaak. Haar werk gaat over het zoeken en ervaren van die eenheid. Door de ervaringen van stilte op foto vast te leggen, door ze te schilderen, door het maken van tekeningen en ruimtelijke werken, dringt langzaam maar zeker de boodschap aan ons door.

We are all one.

Sonja Rosing

Blow up

Er was eens een wereld
vol met signalen, alles
gaf seinen en tekens
dat iets er iets moest gebeuren –
maar geen mens wilde horen.

Wie doof is moet voelen,
dus knalde de schelp
uit zijn voegen, schreeuwde
luister en word toch eens wakker –
we kregen een lel om de oren.

Sietse van der Wal

'Le cri de la nature' heet het werk. Een Franse titel, zoals Corneille vaak deed. Ook de vormen en kleuren doen herinneren aan de schilders van Cobra. Vogels en andere dieren voorvoelen allang dat de natuur in gevaar is, dat de toekomst risico loopt, want zij staan veel meer in verbinding met de natuur dan de mens die vervreemd is van de natuur. De vogels roepen, schreeuwen, waarschuwen ons, geven allemaal op hun eigen manier signalen aan ons... maar we begrijpen de boodschap niet. De Cobra-kunstenaars zochten de onbevangenheid die kinderen hebben om zo dichterbij hun eigen natuur te komen. Misschien dat we zo beter horen.

Hein Walter

Copper Tree

Reus in het donker,
engel in de middagzon,

vanger van dromen,
diep geaard en licht betoverd

graiend naar de wolken –
koperen Ginkgo biloba

die van grote hoogte golven
opvangt, die hoort signalen

uit de kosmos, toekomst leest
en weet wat er gaat komen.

Ninette Koning

‘Verborgen vrijheid’ is de titel van dit ruimtelijke drieluik. Herken je de signalen dat je feitelijk vrij geboren wordt, maar dat je jezelf in je vrijheid beperkt doordat je eigen perceptie deze inkadert? Hoe vrij voel jij jezelf? Op dit moment, in dit leven, in dit lichaam? In deze tijd? En beperkt dit gevoel je in je dagelijkse doen en laten, of kan je je geboorterecht om te leven in vrijheid blijven omarmen? Voor Mira staat een kuikentje symbool voor nieuw leven, kwetsbaarheid, puurheid en vertedering. Hetzelfde wat een pasgeboren baby doorgaans bij mensen losmaakt. Door alle drie de kuikentjes in de kijkkasten in een ander perspectief te plaatsen en te spelen met de wanden en onderdelen van giethars in de kijkkasten, speelt Mira met contrasten als hard en zacht, beschermen en afzonderen en de beleving van het begrip vrijheid.

Mira Ticheler

Huisje

Drijvend op groeiend verlangen,
meer en sneller, beter het beste

Blijvend achter veilige muren
bang van binnen, buiten steeds gekker

Kijkend naar het wassende water
zwart en stijgend, alles bedreigend

Zwijgend – soms stokt onze adem
huid van zilver, kijk in de spiegel

Wijzend – wie redt onze kinderen
jij, ik – samen maken we toekomst

Mannie Krak

***Space between the end
and the new beginning***

Het kwetsbare
veilig geborgen

waar het licht
een weg vindt

begint voorzichtig
iets nieuws

Mariël Bisschops

'Raging Earth! Keer om als je kan'...
Moeder Aarde, een levend wezen,
onze kleurrijke wereld, wordt op de
proef gesteld. De handen of grijpgrage
klauwen van een toekomst die we
vrezin, graaien en maaien gevaarlijk
dichtbij. De aarde raakt verhit, geëmo-
tionieerd, opgefokt.
Als de aarde zo fel reageert dan wacht
er voor de bewoners een dramatisch
einde. We spreken Moeder Aarde aan
in de hoop dat ze luistert: keer om als
je kan!

Annette Sieger

'Vooruitgang', is de titel, *Modern Times* de ondertitel. Een spiegel neemt niet de grootste ruimte in, maar is wel het meest in het oog springend. Ook omdat ie geen scherpe reflectie geeft, maar vertekent. Wij, kijkers, zijn onderdeel van de situatie, maar onze waarneming is altijd verraderlijk. We kunnen hoogtes bereiken, pieken ervaren, kleuren en sferen, en er zijn zoveel soorten onderwerpen en terreinen. We kunnen nooit alles in één oogopslag zien.

Annette Sieger

Demeter wordt beschouwd als godin van de aarde en in verband gebracht met alles wat met het leven en de menselijke beschaving in verband staat. Als we de aarde naar Filistijnen helpen, dan is zij het die in het geweer komt. Demeter gaat ons kussen, met haar zwarte mond.

*haar kus
is dwingend in haar vurige bestaan
Uit de duisternis
ontwaakt een, Stille kracht
uit Kiemend zaad
groeit Leven
een wonder
heel puur en kwetsbaar
verborgen schoonheid*

Collin de Bruin

'Lockdown, locked up'

Het coronavirus
beneemt onze vrijheid.

We zitten thuis achter
het gordijn.

Voor je eigen bestwil?
Of voor de ander.

De eenzaamheid
doet pijn.

Els Franken

Els Franken

Wat het klimaat betreft staat Peter, die een carrière had in de wetenschap, aan de kant van de realisten. 'Geen paniek!!! Laat de mensen maar praten,' gaf hij het werk als titel mee.

We wonen en leven al een paar duizend jaar aan de rand van de zee en we leven daar nog steeds. Onze voorouders leefden met risico's en kenden het gevaar van overstromingen en stormen. Al die eeuwen hebben mensen eigentijdse oplossingen gevonden voor de problemen. Waarom zouden we nu niet opnieuw een oplossing bedenken? Het probleem is dat we veel slechter kunnen leven met risico's dan onze voorouders.

Peter Koelman

Bijna een halve eeuw geleden ontmoette ik in Parijs Afrikanen die in vogelbeelden handelden. De manshoge staande vogels leken zwarte ibissen met lange gekromde snavels. Te duur, maar ze nestelden zich in mijn verbeelding en verbonden zich met mijn beeld van Strawinsky's Vuurvogel: Daar was de rode ibis die voortaan met me mee zou reizen.

Verhalen over de Porpianong (beelden van een staande hoornraaf) uit Centraal-Afrika – symbool van vruchtbaarheid en eeuwig leven – en de heilige ibis uit Egypte, gaven de ibis nog meer kleur. En zo vond de rode vogel een thuis in mijn werk.

Zeven jaar geleden bezocht ik Trinidad & Tobago om een kolonie in het wild te zien. Twee weken voor ik de 'nestkast' in het Natuurpark plaatste, werden twee rode ibissen in het wild in Nijverdal gespot.

Een signaal van globale opwarming of een godsgeschenk?
'From Trinidad & Tobago with Love'.

Wilma Klaver

Gemist maar niet vergeten

Hoe mooi is
verwondering
de ontmoeting
met schoonheid
de reis naar de plek
waarvan je iets
herkent van wat je
blijkbaar hebt gemist

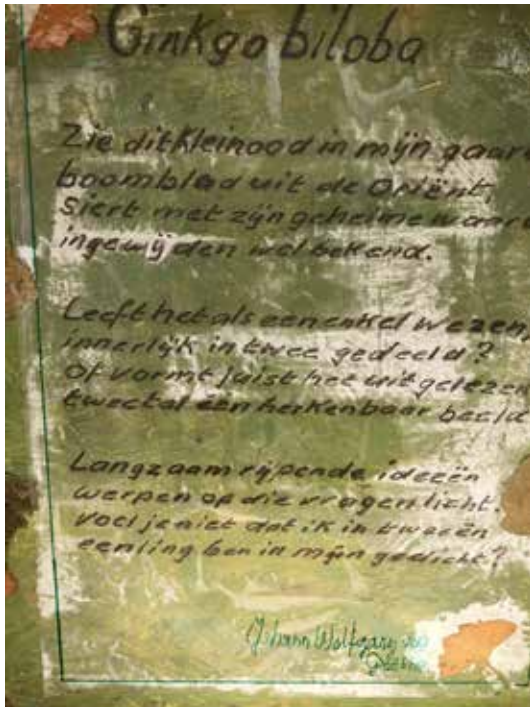
Marianne Alting Brooijmans

Ruimte van binnen

Ruimte van binnen
we vangen signalen
de weg is geopend
naar binnen, de ruimte
verbindt ons

Stieneke Oeverbeek

‘We hebben elkaar nodig’, is de titel van dit werk. Prominent is het gedicht Ginkgo biloba van Goethe, die het blad van deze boom symbool maakt voor de eenheid en tweehed van zichzelf, van geliefden, ... en eigenlijk voor alle mensen.

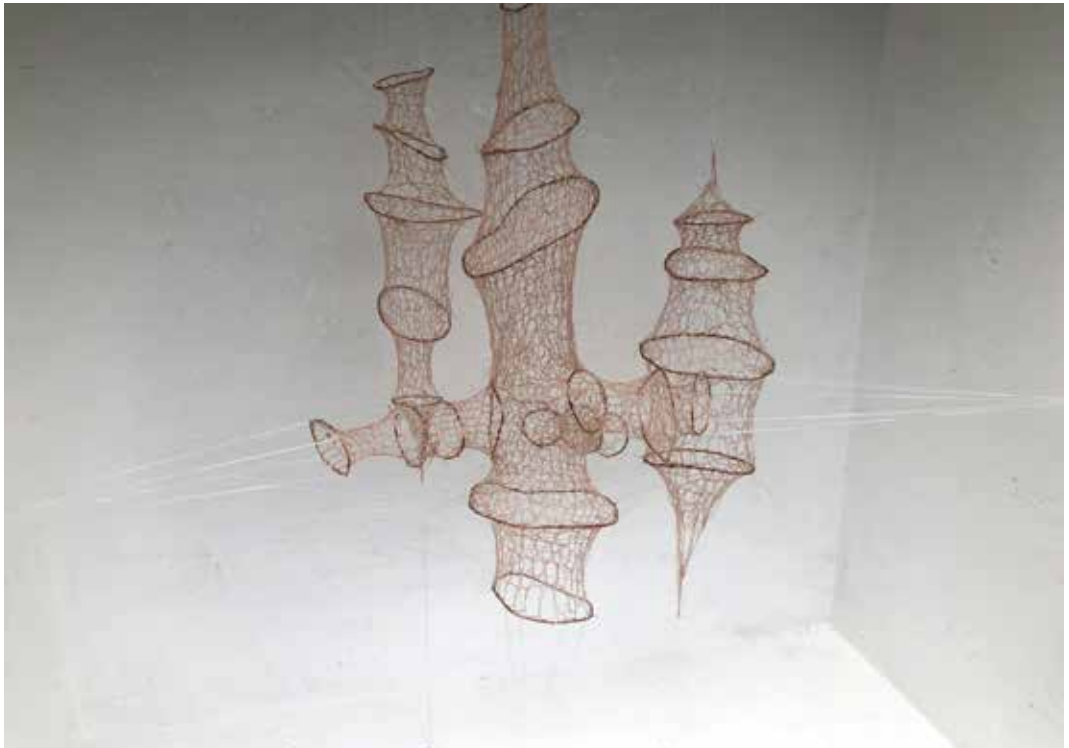
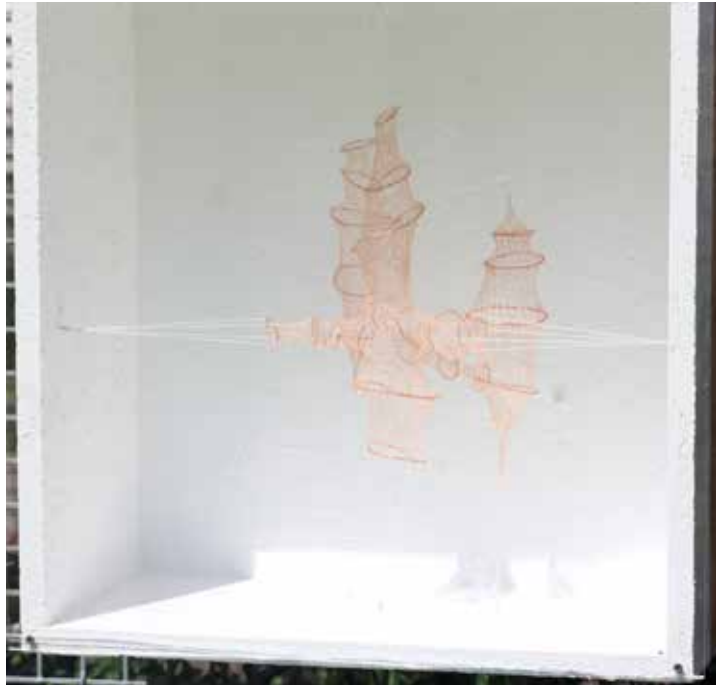
*Ist es ein lebendig Wesen,
Das sich in sich selbst getrennt?
Sind es zwei, die sich erlesen,
Dasz man sie als Eines kennt?*

*Solche Frage zu erwidern,
Fand ich wohl den rechten Sinn:
Fühlst du nicht an meinen Liedern,
Dasz ich Eins und doppelt bin?*

Marianne Alting Brooijmans - Lilo

Ruimte van binnen (2)

Stieneke Oeverbeek

'Op eigen benen': Sam is verslaafd. De afgelopen paar jaar zijn heel zwaar voor hem geweest. Hij heeft veel verloren door zijn verslaving en is daardoor in een negatieve spiraal terecht gekomen. Vragen om hulp en vervolgens weer terugvallen in verslaving zorgen voor een stroeve rit naar herstel. Nadat Sam een onopzettelijke overdosis overleefd had, heeft hij "lucky" op zijn borstkas laten tatoeëren als herinnering hoe veel geluk hij heeft gehad om weer wakker te kunnen worden. Hoewel hij daarna alsnog veel moeite heeft gehad met het overwinnen van zijn verslaving, is hij ondertussen sinds maart nuchter.

Alice Bunt - Sam

Media web

We vangen stralen van giganten, de rode draden die ons leven bepalen, we ontvangen dagelijks berichten, films, muziek, beelden en geluiden, golven van vervuiling. Welke brainwave is de goede?

Ailyne Stein - Romy

Shakespier

Hooggeëerd publiek
kom kijken naar het
ondergronds theater
van torren en kevers
beleef hier de heroïek
van wormen en aanschouw
de overlevingsmechaniek
van aardse onderkruipsels

Floor Schothorst - Stan

Dendrieten

Prikkels komen van buiten en van binnen we geleiden de signalen via de wortels van de zenuwcel naar waar ze zich het beste thuis voelen: het hoofd, het hart of onderbuik.

Gerrie Ruijs

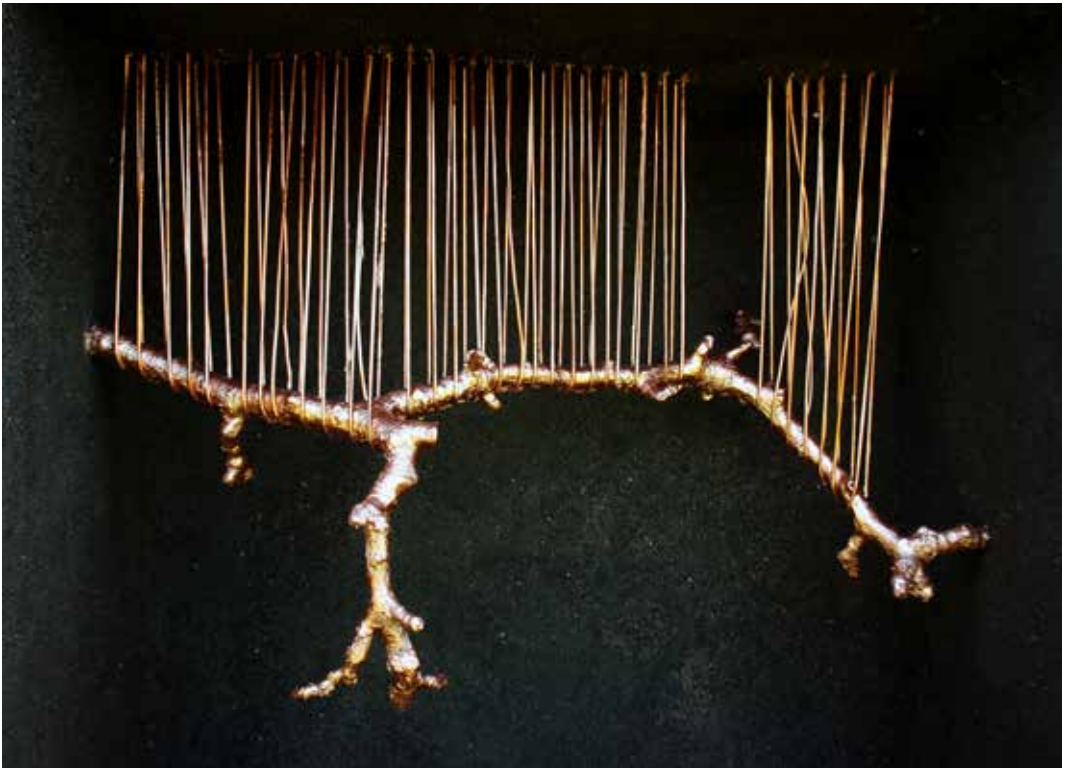
Een groot hart

Laat mij maar
laat mij maar mij zijn
een mens,
ik doe mijn best
voor elkaar
een groot hart
Maar is het genoeg?

Collin/Julia

Collin de Bruin - Julia

Support

We zijn met elkaar verbonden
het leven is een dorpje
we dragen en geleiden
verdragen en verzorgen

Ninette Koning - Fleur

'Paard van Nizar'

Het leven in Nederland voor iemand met een asiel-achtergrond is een enorme uitdaging. De taal, de gebruiken, de opvattingen, trauma's, je moet leren en solliciteren, noem maar op. Daarbij staat de Nederlands maatschappij ook bepaald niet stil. Er gebeuren dingen die de samenleving door elkaar schudden. Nizar beschouwt zijn leven als een schaakspel en vereenzelvigt zich met het paard.

Marijke Bolt - Nizar

‘Verlangen - kijk eens door de lens van een vluchteling’. Als je de verschillende woorden en foto’s van deze kijkkast bekijkt, reis je een klein stukje mee met Bero. Zijn leven bevindt zich tussen twee vlaggen, de Syrische (oppositie) en de Nederlandse. Hier werd het verlangen geboren om kok te worden, hier kon hij foto’s maken en meer. Maar zijn geheugen is gevuld met vroeger. Hij verlangt naar veiligheid, geborgenheid, werkt aan een toekomst vol hoop. Hij is nu hier, maar zijn reis is allesbehalve klaar.

Wijnanda Heslinga - Bero

‘Kom uit je cocon, help andere vlinders vliegen’. Als je zelf tot bloei komt, kun je anderen helpen ook tot bloei te komen. De grote vlinder staat voor de helper, de kleintjes voor degene die wat hulp kunnen gebruiken. Helpen, dat kun je dicht bij huis doen, maar ook ver over de grens.

Leontine Gaassenbeek - Akash

'Zonder titel'

Eva tekent al van kinds af aan maar koos toch voor de zekerheid van een studie journalistiek. Trudie kreeg op de middelbare school het advies om naar de kunstacademie te gaan, maar zij kiest ook voor zekerheid en werkte lange tijd in de bankwereld.

Beiden voelden op een bepaald moment in hun leven dat ze toch voor de kunst moesten kiezen. En dat deden ze.

Het kunstwerk gaat over kwetsbaarheid en keuzes maken. Sommige mensen hebben de moed om in hun leven een draai te maken, het onbekende op te zoeken, tegen de stroom in te gaan.

De gezeefdrukte motten zijn ontworpen en gedrukt door Eva. De papieren vlinders knipte Trudie uit een antieke Engelse vertaling van Don Quixote.

Trudie Canwood - Eva

‘Raakvlakken’ - sta open voor de signalen van een ander, en vind elkaar in verschillen en raakvlakken – de Turkse gastvrijheid en de Nederlandse warmte.

De eettafel is de blauwdruk voor een breder begrip van verbinding; een plek waar allerlei verschillende mensen samenkomen en een maaltijd nuttigen, gesprekken voeren, een moment delen. Sommige zijn eetbaar, anderen zijn slechts een kopie van plastic of papier. Wanneer

je inzoomt kom je er (misschien) achter wat wat is. Danika verwerkte enkele persoonlijke details die Mursel met haar deelde. Ook voegde ze elementen toe die staan voor onze ontmoeting op afstand vanuit Nederland en Japan, waar Danika momenteel woont in verband met haar studie. De tafelsetting is levendig, maar niet gehaast. En er is ruimte voor andere ingrediënten en nieuwe verhalen.

Danika van Kaathoven - Mursel

We hebben de Tien Geboden uit het Oude Testament. Dat waren leefregels voor de mensen die toen leefden.

Hoe staan we nu tegen leefregels, ruim tweeduizend jaar verder? Het lijkt erop dat we allemaal onze eigen leefregels en geboden hebben.

Hein ging in gesprek met verschillende mensen (bewoners van Archipel, thuis, Facebook-

vrienden en leerlingen van groep 7 van de Montessorischool) en vroeg welke leefregels zij voor zichzelf belangrijk vinden.

Hij verzamelde een heleboel leefregels, waarbij de diversiteit opvalt. Het is daarbij logisch dat kinderen andere perspectieven hebben dan ouderen.

Mozes hakte de tien geboden in steen, Hein brandde de individuele regels in hout.

Hein Walter - verschillende Almeeders

Art keeps the past ALIVE

Vrouw of man
laat niemand
zeggen dat je zus
of zo moet zijn

Respecteer wat is
wat was en alles
kies wat je wil
wees altijd jezelf

Alina Alieva

‘De stad met 65 nationaliteiten (en hun signalen)’ - een vredige wereld, gemaakt met lego, het materiaal waarmee kinderen onbevengden bouwen. Een wereld waarin de verschillende geloofs-overtuigingen naast elkaar kunnen bestaan en gerespecteerd worden.

Als het kan met lego, dan kan het ook in werkelijkheid.

Gonny Geurts - Moghim en Aart

'Jong bezorgd' - jongeren ervaren veel stress. Hoe gaan zij hun leven voor elkaar krijgen? De cirkel waar ze in zitten voelt verstikend. Wil je ooit een huis, dan moet je veel geld hebben. Veel geld kun je verdienen met een goede baan. Daarvoor moet je studeren. Maar daarvoor moet je geld lenen, waardoor je een schuld opbouwt en weer minder kunt lenen voor een hypotheek.

We vermarkten, vermalen,
vervuilen.
We zullen verdrogen, verdrinken
verliezen.
Tenzij ...

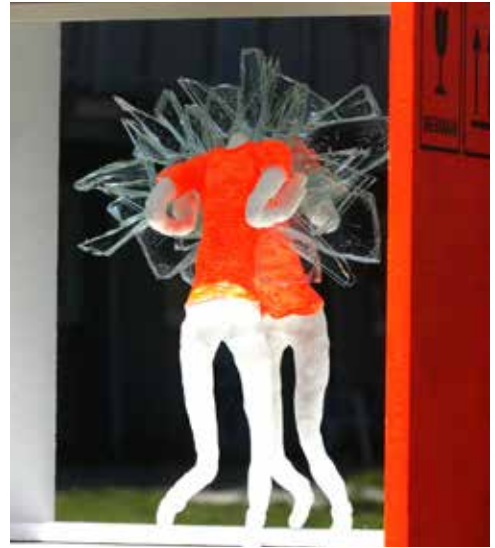
Christian Wisse - Nushi

Doorbraak

Alle betekenis van tijd verdwijnt tijdens de eindeloze zoektocht naar mezelf

De wereld is een experiment, de tijd op hol geslagen en ik zoek de betekenis van mezelf.

Ik zoek naar wie ik was, naar wie ik eens zal zijn. Mijn innerlijke kosmos kan niet stuk.

Irma van Zijl - Joppe

Paul is gekoppeld aan Sonni, een persoon van midden twintig die geboren is in Amsterdam en getogen in Almere. De uiterlijke verschijning van Sonni: blootsvoets en lang haar. Sonni voelt zich geen man en ook geen vrouw. Ertussen in. Sonni wil aangesproken worden als 'hen'. Sonni lijkt iemand te zijn die stamt uit de tijd die nog moet komen, iemand die de toekomst aankondigt. De tijd waarin liefde het centrale woord is, de bron van en oplossing voor alles. In die tijd leven we helaas nog

niet. De geaardheid van Sonni speelt een rol en ook het geaarde, alsof *hen* zweeft tussen de werelden, een wereld waarin je terecht komt als je niet wil of kan meedoen aan de sociale en wettelijke afspraken die we als maatschappij hanteren.

Sonni zorgt voor de kippen in het Odeonpark, hennen die allemaal een naam hebben, en voelt zich thuis in het verzorgende, in de natuurlijke rust die deze dieren uitstralen, te midden van het drukke Almere.

Paul Roelofs - Sonni

'Mother Earth is calling' -
een portret van Gaston, met de
dingen die hij belangrijk vindt en
de waardevolle dingen die we
dreigen kwijt te raken.
Moeder aarde ligt aan het infuus.

Marcel de Boer - Gaston

CULTUURFONDS
ALMERE

Natuur dichtbij

HET FLEVO
LANDSCHAP

kunstenaars vereniging flevoland